

А С Е Н Ь.

Воцарився прочеас Асень, постави брата си Петра военачалника. Послѣ собра войска и укрѣпisse много, и востана на Грецы те, ѹ нави имъ и испѣди ги до единъ изъ Болгарія. Послѣ и Грецы те собраха войска веcма многу, и оти-доха на Асеня. Но Асень прейде во Влахія со сичка та си войска, и собра тамо и още многу, и тога пакъ прейде Дунавъ, и нападна на Грецы те. И така паднаха безъ числа отъ Грецы те и совсѣмъ изгнани быдоха: а Асень отиде на Сербе те и покори ги подъ своя та власть, и быдоха довольно време подъ негова та власть. Послѣ же востанаха Сербе те и Грецы те заедно, и многу пакость и излобленіе правеха Болгаромъ, а най Сербе те, разорывающе и опустошавающе церкви Болгарски, защо то они тога държеха сресь Римска. И това като гледаше светый Теофилактъ Патріархъ Терновскій, плачеще предъ Бога, и молешес да укрѣпи Асень, да смири тоя народъ: кос то и быде и смири Асень и разпъди и нихъ и нихны те помощницы Маджаре: обаче сось големо кровопролитіе.

Послѣ Іоаннъ Катакосмъ царь Греческій дойде пакъ сось войска голема на Асеня. Но Асень, и нему нави и уловивъ го жива, избоде му очи те. По Іоанна настана на царство Греческое Алексій, кой то собра войска многу отъ разны языцы, и востана на Болгарія. Но Асень и негова та войска разби, и едва избегна Алексій живъ. Онь като бѣгаше падна му царскій племъ отъ глава та, а Болгарскій боини, кои то го тонеха, земаха онай племъ, и го принесоха царю своему Асеню. Въ това време Асень зема отъ Грецы те многу градове.